Alī Šāh

ar- Risāla fī maqāmāt al-manā wa-šarīat al-ġarrā - BSB Cod.arab. 2750

[S.l.] [1351] 1932

ان الذين يبايعونك انما

يبايعون الله يد الله فوق ايديهم

فمن نكث فانما ينكث على

نفسه ومن اوفى بما عاهد عليه

الله فسيؤتيه اجرا عظيما

هذه الرسالة
في مقامات المعنى و
شريعة الغراء وطر
يقة البيضاء وسير
سلوك الى الله
سالك حقه
و [illegible]

هذ الرّسالة
في مقامات المعنى و
شريعة الغرّاء وطر
يقة البيضاء وسير
سلوك الى الله
سالك حقه
سرو علي شاه

صفحه ١

هو العلي الأعلى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والجنة للموحدين والنار للملحدين والصلوة والسلام على سيدنا ونبينا خير خلقه محمد صلى الله عليه وآله وسلم والصلوة والسلام على مولانا امير المؤمنين علي ابن ابي طالب صلوات الله وسلامه عليه

اما بعد

صفحه ۲

اول قول پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم

بجا آورد نسبت یا ایها الذین آمنوا

اطیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر

منکم

شریعت کرنبودی انبیا را

طریقت کی رسیدی اولیا را

پس باید هر راهروی از برای خود مرشد

کامل طلب نماید بعد از ان مردانه قدم

در راه مولا کنار د چرا که مرشد رفیق
راه بهت الرفیق ثم الطریق و مرشد
اورا راه هدایت نموده زود بمقصود
برساند و اورا توشه راه داده تا
اینکه در بین راه خسته و مانده نماند
اما شرایط بسیار که در هر یکی کنز مخفی
خوابیده است میباید هادی از برای
خود تحصیل نمود و کمر همت در خدمت
ان مرشد بست تا اینکه اورا از رمزها

طریقت

صفحه ۴

طریقت او را آگاه سازد اوّل نیک در کارهای

خود نگاه کند اگر خود را مرد میدان فقیر بیند

مردانه قدم در پیش نهد دوّیم باعتقاد

درست پیش آید سوّم چون نظر رسد

ترک عادات و حالات خود نهد طریقه

امام جعفر صادق علیه السلام پیش گیرد

و هرچه پیر فرماید بدان مشغول شود چهارم

چشم از همه نادیدنیها ببندد پنجم گوش

از همه ناشنیدنیها ببندد ششم زبان

از همه

از همه ناگفتنیها کوتاه کند هفتم یکی چیزی

نهاده باشد انرا برندارد هشتم یکی

مخالفت نداشته باشد بدانکه صفات مرید

بیست است اول انکه از دنیا نخورد بکلی

اعتراض کند دویم تقوی و لقمه و لباس

احتیاط کند سوم حسن خلق گیرد با یاران

تکذیب نکند چهارم مجاهده بازی باحق

نکند پنجم شجاع و دلیر باشد در وقت

مجاهده با نفس ششم بذل راه حق را

بجا آورد هفتم بنای کارهای خیر نهد

هشتم حکمردان نفس باشد که از عهدهٔ هایی
فرائض واجبات برآید نهم ادب که پیوسته
رعایت کند دهم حسن خلق گیرد با یاران
تکذیب نکند یازدهم در هر کاری انصاف دهد
دوازدهم تسلیم تصرفات کند سیزدهم
آزادی که دنیا او مطلقا بهیچکس نرسد ۱۴
چهاردهم خاموشی که اندک سخن باشد
پانزدهم علو همت یعنی حالت ذلیلی و خسیسی
در وی نباشد شانزدهم محافظت دین کند
هفدهم مراقب یعنی حضرت حق سبحانه و تعالی
را

همیشه دو خاطر دارد و خدا شناس بود ۱۸
رخصت یعنی مفتی باشد نوزدهم ۱۹ امر بمعروف
و نهی از منکر بهر نوع که تواند بجی بیستم ۲۰ بلی
فرمان بردن حضرت حق سبحانه و تعالی
را بجا آورد

سؤال

مرید را چند خصلت باید بود جواب
ده خصلت اول خادم بودن دوم شاکر
بودن سوم صابر بودن چهارم سبک
کوش بودن پنجم سخن پیر قبول کردن
ششم دروغ نگفتن هفتم تسلیم
بودن هشتم راضی برضای حق بودن

نهم

مال خود را از مرشد دریغ نکردن

دهم خود را از نفس اماره خلاص کردن

در بیان اشد طریق از پیران کامل جهة

طالبان صادق است

بسم الله الرحمن الرحیم

ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا رَفَعَ

سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا

مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ

الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ

مَا سَعَىٰ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ فَأَمَّا

مَنْ طَغٰی وَاٰثَرَ الْحَیٰوۃَ الدُّنْیَا فَاِنَّ الْجَحِیْمَ

هِيَ الْمَاْوٰی وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ

وَنَهَی النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰی فَاِنَّ الْجَنَّۃَ هِيَ

الْمَاْوٰی

در بیان تلقین پیش از غسل است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمُ

یَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا تُوْبُوْا اِلَی اللّٰهِ تَوْبَۃً نَصُوْحًا

وَتُوْبُوْا اِلَی اللّٰهِ جَمِیْعًا اَیُّهَا الْمُؤْمِنُوْنَ لَعَلَّکُمْ

تُفْلِحُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ التَّوَّابِیْنَ وَیُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِیْنَ

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِیْ

مِنَ الشَّکِّ وَالشِّرْکِ وَالْاِبَاءِ

وَزَیِّنْ

والإباءِ

وَزَيِّنْ لِسَانِي بِالشُّكْرِ وَالْحَمْدِ وَالثَّنَاءِ

اللّٰهُمَّ طَهِّرْ قُلُوبَنَا مِنَ النِّفَاقِ وَأَعْمَالَنَا

مِنَ الرِّيَا وَلِسَانَنَا مِنَ الْكِذْبِ وَطَهِّرْنَا

مِنَ الذُّنُوبِ كَبَائِرِ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَالْغِيبَةِ

وَالنَّمِيمَةِ وَالْكُفْرِ وَالْبُهْتَانِ وَالْفُسُوقِ

وَالْعِصْيَانِ وَبَدَنَنَا مِنَ الْمَعْصِيَةِ وَبُطُونَنَا

مِنَ الْحَرَامِ وَفَرْجَنَا مِنَ الزِّنَا وَأَيْدِيَنَا مِنَ

السَّرِقَةِ وَعُيُونَنَا مِنَ الْخِيَانَةِ وَسَمْعَنَا

مِنَ اسْتِمَاعِ الْخِلَافِ وَأَرْجُلَنَا مِنْ غَيْرِ

سَبِيلِكَ وَاسْتَقِمْنَا عَلَى عَهْدِ سِرِّ طَاعَتِكَ

(x) vermutlich:

صفحہ ۱۱

یا ربّ العالمین و یا خیر الناصرین برحمتک

یا ارحم الراحمین

در بیان چهار غسل است از پیران کامل جهة

طالبان صادق نیت

بسم اللہ الرحمن الرحیم

(x) نویتُ اَن اغتسل الجنابة مِن ماءِ

الطّهورِ بشریعتِ محمّدِ المصطفیٰ وخاتم

الانبیاءِ وافضلِ الاصفیاءِ صلعم ومِن

الفحشاءِ والکذبِ والعصیانِ و

من اشتغالِ الدّنیا ومِن اشبہ ذلک

وکذلک نجی المؤمنین ونجزی المحسنین

قربة الی اللہ تعالی

اللہ اکبر

صفحة ١٢

دوۤيم غد طرلقيت انت لوئيت

آنِ اغتسَلِ الطرِيقةَ وعلى طريقة

اوليآءِ اللهِ مِنَ الاغنياءِ والفقرآءِ

واسئلُ اللهِ آن يوفقنا ويثبتنا

على طريقتهم وطريقةِ اوليآءِ اللهِ

واطاعتهم وزيارتهم واستمدادنا

على انفوسهم وعلينا آن نتبع العقل

والفقر قربة

الى الله تعالى

الله اكبر

سوم غد حقيقت نوئيت آنِ

الحقيقة سبحانَ اللهِ بحق المتينِ يا

bei dem Festen

اليقين

الحبل المتين

(المبين) الحق المتين sure lachstens

يا كشّافَ القُلُوبِ وَيا علّامَ الغيوبِ وَيا

ستّارَ العيُوبِ ويُطهّرُكُم تطهيرًا

ترُاوِذًا وَتبرّءَ مِنَ الفواءِ الحقيقتهِ

معنًا غيرَ القلبِ وَالجِسمِ وَالرّوحِ والعيونَ

ذِكرَ اللهِ سُبحانهُ وَتعالى واجبٌ

على جميعِ الفُقرآءِ وَلا ثمنَ الجنانِ

وَالقُصُورِ وَالغِلمانِ وَالاثمنَ في

قلوبِهِما مِن لعبًا وَلهوًا وَزينةِ

الحيوةِ الدّنيا دَبّرهُ اللهُ على وَلى آلله

ذاتَ الفقرآءِ حميتهُ لا الٓهَ الّا اللهِ

مُحمّدًا رسولُ اللهِ عليًا وَلى اللهِ

صفحه ۱۴

وقربة الى الله اكبر
الى الله تعالى فمن عرف ذنوبه
عند سمعه الحمد لله الذي ملكه
چهارم المعرفة ولا يقوم الا حكم و
ان اغتسل الا وجهه وجهه لله فليعمل
لا ينبغي هالك الا وضع الطريق لقبت الصلوة
على شئ ان لو ضعت الحجر استجابت الله اكبر
اليه ترجعون ان قد دفع الى الله تعالى ان
الطاعة الصادقة وقربة الى الله لتكن انيران
او حجتين قدسيان ثبوت طالبان كه جعفر صادق

ای که هستی براه فقر و فنا

گوش کن یک سخن ز صدق و صفا

تا نمایم ثبوت لنک بیان

تا شوی واقف از طریقت ما

شب معراج چون رسول الله

شد روان سوی عالم بالا

در چهارم فلک رسید چو شاه

کنبدی دید هم چو خور بجلا

کفت احمد بجبرئیل امین

این علامت چه باشد ای دانا

صفحة ١٦

کفت جبرئیل با شد کونین

نام او هست کنبد الخضرا

خواست الشاه با و قادر شود

ان زمان از درون او بلینا

رفت نزدیك و کشت هر هوش

دید بنور دی از او پیدا

کفت یا دیر بمن تو این اسرآد

بکن از لطف خویشتن افشا

ناکهان شد دری عیان از غیب

باز شد بر شفیع روز جزا

مصطفی

مصطفی شد درون گنبد نور
دید جمع چهلتنان آن جا
همه چون آفتاب عریان پوش
همه سرمست قادر یکتا
کرد در دل خیال تا که دهد
لنگ بر جمله زروی عطا
وحی شد در دم از خدا برسول
که بده آنچه کرده بنما
کرد دستار خود چهل قسمت
آن شهنشاه ملک او ادنی

هر یکیرا بدان قسمت از آن

گفت شد با چهلتنان ذو فا

کی مُقیمان درگه الله

ستر پوش است این بهر دو سرا

لنگ ما از چهلتنان باشد

شاه ما کیست حضرت مولا

بعد ازان رُتبه یافت عبدالله

دست بر دست تا بشیر خداه

هم ز مولا رسید بر محمود

تا که باشد نشانه فقراء

انکه سُلطانِ پاطی لقب است

بهر ما لنک را نموده بناء
لنک باشد امانتی از فقرا
نیست یک لحظه از فقیر سوا
دائما لنک باشدت دربر
تا که واصل شوی باهل ولا
بار الها بحق رتبه فقر
ای خداوند خالق الاشیاء
دست محتاج را بهر دو سرا
مکن از دامن لهار جدا
شاه شاهان قلندر دو جهت
او مرا

لهار, corr.

١١٢١١
١٢١١

صفحه ۲۵

اومرا شد بفقر راهنما

لنگ بالا لنگ زیر و لنگ شرع مصطفی

باشد از چلتن نشانی وز نبی و مرتضی

لنگ بستم محو گشتم طالبم دلدار را

تا ز هجر از عشق یابم وصال یار را

هرچه داری صرف کن در راه حق محبوب را

لَن تَنالُوا البِرَّ حَتّی تُنفِقُوا مِمّا تُحِبّ را

لَن تَنالُوا البِرَّ حَتّی تُنفِقُوا مِمّا

تُحِبُّونَ وَما تُنفِقُوا مِن شَیءٍ فَاِنَّ اللهَ

بِهِ عَلیمٌ

در بیان ثبوت شیرینی

روزي از روزها شه والا

زد قدم بر فراز عرش علا

ناگهان دید گنبدي عالي

سبز رنگي ولي بُند خالي

نه رهي داشت نه در و دیوار

کرد احمد دران زمان تکرار

گفت با جبرئیل پیغمبر

که ازین گنبدم بده تو خبر

جبرئیل عرض کرد یا مولا

منزل چلتنان بود این جا

گشت احمد بدور گنبد نور

دید

صفحه ۲۲

دید بنود دری ازاو ظهود

باتضرع لبوی درکه حق

رونمود ان پیمبر مطلق

بار الها عیان نما تو بمن

تاکه واقف شوم بوجه حسن

ناکه از غیب شد دری پیدا

از عنایات خالق یکتا

احمد ان پیشوای جن وبشر

رفت نزدیک وکوفت حلقه بدر

گفت چونهتو کیستی برکوه

این زمان راز خویشتن بر جو
شاه کفتار رسول هر دو سرا
سیّد القوم سرور الفقراء
کفت پیغمبری بحق ز آله
ما همه بنده ایم از اللّه
چون شنید احمد خجسته لقا
کرد تکرار باز در آن جا
که منم خادم حقیر و فقیر
بر کزیده تمام خورد و کبیر
پس در اندم بامر رب جلیل
و اشد از غیب در بر وی خلیل

از رخ پادشاه ملک حجاز

بنمودند چلتنان در باز

در درون شد همان زمان حضرت

چلتنان جمع بود در خدمت

بدرون رفت سیّد لولاک

دید چلتن ز نور نی از خاک

جمله کردند احترام نبی

صدر مجلس نشسته بود علی

گفتش ای شفیع روز جزا

کن ترحّم بما بهر دو سرا

بنشین جمله ایمان شو

ساقی مجلس عزیزان شو
کرسی شد عیان ز حی قدیر
جام آورد گفته شد تکبیر
قدحی دید دانه انخا
مضمحد کرد الشه دانا
جام بگرفت داد بر هر یک
درد نوشید مصطفی بلیک
اولش داد بر شهاب الدین
بعد او بود صاحب تمکین
دو مینش شاه عبدالله
لقبش گافشد ز امر اله

نور بهنک بود طالب و سلطان

قاضی هم بود در زمین و زمان

محو علی شاه بود و کالو هم

بود عاقل علی و هم رستم

شاه شاکر که بود با عزت

در ره فقر بوده با قدرت

شاه کلشیر شد پیاله نیوش

نوش کردش رسید اندر گوش

چون شرف شاه بود در دو سرا

بود عارف علی شد بینا

بود میدان علی چو ملحق

همچو باور علی بدی بر حق
چونکه ظاهر بود باطنشان
همه چلتنان یکی میدان
بود نوشیروهم مراد وطغار
هادی آمد برهنه ره یار
باطن و هم چراغ علی تو بدان
تاکه یابی ز فضل حق ایمان
شتر ابدال مست و قادر مست
از خودی رست و باخدا پیوست
هم چو کجکول و کو علی سرباز
عین علی و نعلی شه ممتاز

صفحه ۲۸

نور علی ان فقیر مه سیما

تا که ظاهر نمود ان مولا

حب علی غار علی و هم طاهر

جعفر و صادق است و هم ناظر

چون محبت علی و سبزه علی

باطن چلتنان بد ازلی

بود سلطان پا طلی لقبی

که ز محمود داشت او نسبی

اول چلتن از شهاب الدین

تا به محمود پا طلی به یقین

گر تو واقف شوی ز شیرینی

عارف باللّٰه و حق بینی

تا که سیّد جلال دین حیدر

ختم آمد بچلتنان یکسر

هر که شیرینی حضور کند

باید این نکتها سرور کند

گر ندانی تو چلتن ایدرویش

گردی پیش میحودی صدنیش

لازم و واجب است تا دانی

گر ندانی یقین که حیرانی

صادقا

صفحه ۳۰

صاد قا صبر کن تو چندین سال

تا که واقف شوی ز حید دوال

وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰی اَمْرِهٖ وَ لٰکِنَّ

اَکْثَرَ النَّاسِ

لَا یَعْلَمُوْنَ

در بیان ثبوت لسان

کوش کن ای طالب با هوش و سر

کز لسان دادن تورا سازم خبر

پنبهٔ غفلت بر آر از گوش هان

وین لسان نامه شنو از گوش جان

این لسان

چاربیست اسلام تو اندر زبان ـ چونکه اقرار است شرط ایمان

این لسان از انبیا آمد پدید

هم زشاه اولیا بر ما رسید

رهروان عشق حق دادند جان

ترک سر کردند ورفتند زین جهان

شرطها دارد لسان دادن بدان

شد و یدش منزل اول بخوان

باید از خود بکندی ز اول قدم

در رضای حق شوی ثابت قدم

بهر خدمت روز و شب بندی کمر

تا شوی از فقر و فاقه باخبر

چونکه در خدمت علامتها بود

حاصلش دان بس کرامتها بود

حد و سد مرشدان با صفاست

این طریق طالبان با وفاست

این لسان میراث شاه اولیاست

زانکه عالم فانیست و هو بقاست

وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُوْنِ

اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا

وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ

وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ
اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ
وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ اَللّٰهُ اَكْبَرْ

در بیان توبه وارکان او ارکان توبه

ارکان توبه پنج است

اول توبه دست دویم توبه پا سوم
توبه گوش چهارم توبه زبان پنجم
پنجم توبه چشم بدانکه توبه چشم انست که
تا دید نیرا نه بیند توبه زبان انست که
تا گفتنی را نگوید توبه گوش انست که تا
شنید نیرا نشنود توبه دست انست

که

که هرگاه چیزی عنیر نهفته باشد از ابر ندارد

توبه یا آنست که نار فتنی را نرود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَستَغفِرُ اللّٰهَ الذِّي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

الحَيَّ القَيُّومُ الرَّحمٰنِ الرَّحِيمُ ذُو الجَلَالِ

وَالاِكرَامِ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالاَرضِ

مِنْ جَمِيعِ ظُلمِي وَجُرمِي وَاِسرَافِي عَلٰي

نَفسِي وَاَتُوبُ اِلَيهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ

لِلمُسلِمِينَ وَالمُسلِمَاتِ وَالمُؤمِنِينَ

وَالمُؤمِنَاتِ وَالقَانِتِينَ وَالقَانِتَاتِ

وَالصَّادِقِيْنَ وَالصَّادِقَاتِ وَ

الصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِيْنَ

وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ

وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِيْنَ

وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِيْنَ

فُرُوْجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَ

الذَّاكِرِيْنَ اللّٰهَ كَثِيْرًا

وَالذَّاكِرَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ

اَسْتَغْفِرُكَ بِمَا اَرَدْتُ بِهٖ

وَجْهَكَ فَخَالَطَنِيْ فِيْهِ مَا

والصابرين

بما ما

لَيْسَ لَكَ وَاسْتَغْفِرُكَ لِلنِّعَمِ

الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَيَّ فَتَوَقَّيْتُ بِهَا

عَلَى مَعَاصِيكَ أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ

الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنِ

الرَّحِيمُ لِكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ

وَلِكُلِّ مَعْصِيَةٍ ارْتَكَبْتُهَا

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلًا كَامِلًا

وَعَزْمًا ثَابِتًا وَلُبًّا رَاجِحًا وَقَلْبًا

زَكِيًّا وَعِلْمًا كَثِيرًا وَأَدَبًا

مَعَا

بارعا واجعل ذلك كله

لي ولا تجعل علي برحمتك

يا ارحم الراحمين

دويم توبة طريقة نيه

بسم الله الرحمن الرحيم

استغفر الله توبة الله من

جميع المعاصي والذنوب ما

كره الله وما تبرء منه

امنت بنور وحد الله ربنا

ظلمنا انفسنا وان لم تغفر

لنا وترحمنا

لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا

أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ

بِكَ مِنْ أَسْئَلَكَ مَا لَيْسَ لِي

بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي

أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ رَبِّ أَوْزِعْنِي

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ

عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ

صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي

بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

رَبِّ اغْفِرْ

أَنْ أَسْئَلَكَ

أَوْزِعْنِي

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ

خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ اَلَّذِيْ خَلَقَنِيْ

فَهُوَ يَهْدِيْنِ وَالَّذِيْ هُوَ

يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِ وَاِذَا مَرِضْتُ

فَهُوَ يَشْفِيْنِ وَالَّذِيْ يُمِيْتُنِيْ

ثُمَّ يُحْيِيْنِ وَالَّذِيْ اَطْمَعُ اَنْ

يَغْفِرَ لِيْ خَطِيْئَتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ رَبِّ

هَبْ لِيْ حُكْمًا وَاَلْحِقْنِيْ بِالصَّا

لِحِيْنَ وَاجْعَلْ لِيْ لِسَانَ صِدْقٍ

فِي الْاٰخِرِيْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ

وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيْمِ يَا فَاطِرَ

السَّمٰوٰاتِ وَالاَرْضِ اَنْتَ

وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالاٰخِرَةِ

تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَاَلْحِقْنِي بِالصّٰالِحِينَ

اِنِّي تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّي مِنَ

التَّوَّابِينَ

تشهد طرق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمُ

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

وَالْمَلٰئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ

قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الدِّينَ
عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اُشْهِدُكَ بِمَلَائِكَتِكَ
حَمَلَةِ عَرْشِكَ وَسُكَّانِ
سَمٰوَاتِكَ وَفِي جَمِيعِ خَلْقِكَ
بِاَنَّكَ الرَّبُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ
وَسُكَّانِ سَمٰوٰتِكَ وَفِي
جَمِيعِ

خَلقِكَ بِاَنَّكَ الرَّبُّ وَاَشْهَدُ

اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

مُطلقًا وَاَشهَدُ اَنَّ عَلِيًّا

وَالفَاطِمَةِ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

وَعَلِى اِبْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ

اِبْنِ عَلِي وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِي اِبْنِ

مُوسَى وَمُحَمَّدِ اِبْنِ عَلِيٍّ وَ

وَعليِ ابنِ محمّدٍ والحَسَن ابنِ

عليٍّ وَمحمّد ابن الحَسَن

صاحبِ العصرِ والزّمانِ

صَلوٰتِكَ عليهمْ

اَجْمَعينَ ۞

دربيان پنج منزل

گوش كن اي عارف صاحب كمال

پنج منزل از زبان اهل حال

ابيات

ایکه بر خود کار مشکل میکنی
گفتگو از پنج منزل میکنی
پنج منزل هست پیدا و نهان
نزد عارف جملگی باشد عیان
لیک باید هر دو منزل رس بود
عارفانه ساقی مجلس شود
کس بدعوی صاحب منزل نشد
هر کسی کس نیست هر دل دل نشد

در طریقت انکسی صاحب دل است
کز ازل خود عین راه منزل است
عارفان چون پنج منزل طی کنند
مرده صد ساله از دم حی کنند
شرط مخفی منزل اقدس بود
لیک این جا پایها در گل بود
عارفی شرطش عیان فرما که چیست
صاحب شرطش بیان بنما که کیست

شرطها

صوفی

شرطها را در حقیقت گفته اند

در دریای معانی سفته اند

شرط در ذرات گردیده پدید

تا کی طالب شود دیگر مرید

شرطها شد از الست ربکم

تا نگردد در طریقت راه گم

شرط کرده بر جمیع ماسوی

حی سبحان از زمین تا بر سما

شرط ننمودی تو حق ای عزیز

تا نیابی داغی از بهر گریز

گره باطل روی افتی بچاه

سوی حق رو تا رهی از ماجرا

تو مکن از بهر کسی چاه عمیق تا نگردی در چه ظلمت غریق

از مکافات عمل غافل مشو

گندم از گندم بروید جو ز جو

اِذْ نادیٰ رَبَّهُ

نِدَاءً خَفِیًّا

قاب قوسین هست دویم منزلت

میشود آسان درانجا مشکلت

گر به پرسند قاب قوسین از کجاست

نسبتش با دو نیمین منزل جهت

قاب قوسین شد در چشمت عیان

قاب قوسین پشت با بایت بود

اندران جا چونکه معنی آیت بود

داده حق چون از ازل آیین ازدواج

تا زن و شوهر نمایند ازدواج

نیم راه نیک با شرع نبی

در تخلف میکنی خود مجرمی

حق بود یکتا ولی جمله دو اند

جملهٔ مخلوقات عالم ره روند

خواست حق تا قدرتش گردد پدید

جفت از پهلوی آدم آفرید

آدم خاکی بجوا گشت جفت

آشکارا گشت این راز نهفت

تا بدانی خالقت یکتا بود

خالق تو تا ابد بیهمتا بود

فکان قاب قوسین

او ادنی

منزل سوم جهاز اشترا است

نی جهندی کز سفال و خس برست

آن جهان ذی راکه گویند عارفان

گر بدانی خواهمت از واقفان

گفت پیغمبر در خم غدیر

گسترانید ندا از بهرش سریر

چون صحابه جمع را آراستند

هم محمد هم علی را خواستند

جبرئیل آمد بفرمان خدا

نزد احمد آن رسول با وفا

بر تو دارم هم درود هم سلام

معد ازان رادم ز دارت حق پیام
دست حیدر را تو همه دستگیر
بعد ازان بر مؤمنان باشد امیر
شرط و بیعت کن که باشد باصفا
شرط تو شرط هست شرط او زما
در غدیر خم چه شد این گفتگو
از پی منبر نمودند جستجو
منبری پیدا نشد ای اهل راز
رو نمودند سوی حق چاره ساز
در زمان جبرئیل آمد گفت آنکه

منبری برپا نمایید از جهان

قنبر و سلمان و بوذر انزمان

منبری را از جهان استر آن هم

ساختند و عرض کردند از ادب

خدمت پیغمبران فخر عرب

احمدان شاهنشه فخر جهان

بر نهاد او مرتضی را بر فراز

فقال لهم رسول الله

ناقة الله

وسقیها

منبر علی

منزل چارم بود قفل و کلید

معنیش را کر نداند جز مرید

گر مریدی معنیش را باز گوی

صاحبش بلشبهه و آغاز گوی

گر مرید و طالبی برخیز زود

بگذر از دنیا و از بود و نبود

مرشد کامل طلب کن از خدا

تا رهاند او ترا از ماجرا

کی توانی راه حق آگه شوی

کی شوی گمراه گردیده شوی

هیچکس از پیش خود چیزی نشد

هیچ آهن خنجر تیزی نشد

همتی خواهم ز شاه اولیا

تا نمایم پیش منزل را ادا

گفت پیغمبر کلید او علی

من چو شهر علم باب او علی

گنبد الخزا محمد را بدان

در صف حیدر کلید او عیان

انا مدینة العلم

و علی بابها

منزل پنجم وفا باشد وفا

گر وفا یابد دل و جانت صفا

گر وفا بد بود حیدر را بود

گر وفا نبود ارادت را چه سود

گر ببندی در وفاداری کمر

میشوی از پنج منزل باخبر

خود ارادت میشوی در بندگی (میشود)

در وفاداری تو گر یکره شوی

میشوی الحق ز منزلها خبر

گر وفاداری نباشی در خطر

خطر

صٓ ع ه

وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ

عَلَيْهُ اللّٰهَ

فَسَيُؤْتِيْهِ

اَجْرًا عَظِيْمًا

تلقين بعد از غسل كه انرا نكاح طريق

مي نامند مشهور بطالب نامه از

پيران واصل ومرشدان

كامل از براي طالبان

صادق تمت

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَالْعَاقِبَةِ

لِلْمُتَّقِيْنَ وَالْجَنَّةَ لِلْمُطِيْعِيْنَ وَ

النَّارُ لِلْمُلْحِدِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا خَيْرِ خَلْقِهٖ

مُحَمَّدٍ ص عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ

الطَّاهِرِيْنَ الْمَعْصُوْمِيْنَ قَالَ اللّٰهُ

تَبَارَكَ وَتَعَالٰى فِيْ مُحْكَمِ كِتَابِهٖ

الْكَرِيْمِ وَمُبْرَمِ

خِطَابِهِ الْعَظِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ وَيُؤْتُوْنَ

الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا

يُؤْمِنُوْنَ

ص ٨٥

يؤمنون الذين يتبعون الرسول
النبي الامي الذي يجدونه
مكتوبا عندهم في التوراة
والانجيل يامرهم بالمعروف و
ينهىهم عن المنكر ويحل لهم
الطيبات ويحرم عليهم الخبائث
ويضع عنهم اصرهم والاغلال
التي كانت عليهم والذين امنوا
به وعزروه ونصروه واتبعوا
النور الذي انزل معه اولئك

هُمُ الْمُفْلِحُونَ قُلْ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ

رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعًا الَّذِيْ

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ

اِلَّا هُوَ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ

وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِيْ يُؤْمِنُ

بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ

تَهْتَدُوْنَ اقتدی بپیغمبر ع بیان

او رد نست اٰمَنَّا بِهٖ مصدقا صادقا

عین الیقین مرشد کامل باشد طالب

صادق باشد تا بداند چهار کلام را

و چهار مقام را

صن

چهار کلام اوّل کلمه شریعت است

لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰهُ مُحَمَّداً رَسُولُ اللّٰهِ

عَلِیّاً وَلِیُّ اللّٰه دوُیم کلمه طریقت است

لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰهُ بعظمتهِ مُحَمَّداً

رَسُولُ اللّٰهِ برسالتهِ عَلِیّاً وَلِیُّ اللّٰه

بولایته سِوم کلمه حقیقت است

لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰهُ حقّاً حقّاً مُحَمَّدٌ رسول اللّٰه

صَفّاً صفّاً عَلِیّاً وَلِیُّ اللّٰه صِدقاً

صِدقاً چهارم کلمه معرفت است

لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰه یا اوّلُ الاوّلین

صراع

لا اله الا الله یا آخر الاخرین

لا اله الا الله یا رب العالمین

محمدا رسول الله حبیب اله العالمین

وخاتم النبیین وسید المرسلین

وشفیع المذنبین ورحمة

للعالمین ابی القاسم محمد صلی الله

علیه وآله وسلم علیا ولی الله الذی

حبه فرض علی الحاضر والغائب

مولینا ومولی الثقلین الامام بالحق

والامیر المطلق ابی الحسین امیر المومنین

علی ابن ابیطالب

ص ٤٢

صلوات الله وسلامه
عليه

چهار مقام اوّل مقام شریعت است
نون ناسوت که اقرار میدانیم دوّم
مقام طریقت است میم ملکوت میکائیل را
میدانیم سوّم مقام حقیقت است جیم
جبروت جبرائیل را میدانیم چهارم
مقام معرفت است الام لاهوت عزرائیل
را میدانیم طالبان بدانند ناسوت را
دانستیم ملکوت را دیدیم جبروت
را گفتیم ھ

الاهوت دا شنیدیم فوق را
نظر کردن و تحت دا لشستن
وگفت و شنید کردن با عارفان
اهل وفا و افتاده کان
کوی صفا و عاشقان راه و الا
واهل سلسلهٔ مدعا و ترک بندان
اهل دنیا ترک رندان عشق در
طبقهٔ قول است قول نه اقرار اقرار
در ایمان ایمان در قران قران
عرش عرش در کرسی کرسی در
لوح لوح

لوح در قلم قلم در حلقوم

حلقوم در زبان زبان در بیان

بکلمه لا اِلٰه اِلا اللّٰه محمداً

رسول الله علی ولی الله یعنی نیست

خدائی مستحق پرستش مگر خدای

یکتای بیهمتا و محمد صلی الله

علیه و آله وسلم فرستاده

رسول خداست و علی صلوات الله

و لامه علیه ولی خدا ست بر خلق

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ

اٰمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَ

يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

فِطْرَةَ اللّٰهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا

لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّينُ

الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ

مِنْ رَحْمَتِهِ

وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ وَ

يَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَحِيْمٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْعَصْرِ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

بدستيك ڤيج عهدث ميان ايت

اكو عهد بتن شريعت الم

اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِيْ آدَمَ اَنْ

لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهٗ لَكُمْ

عَدُوٌّ مُبِيْنٌ وَاَنِ اعْبُدُوْنِيْ

هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيْمٌ دوم عهد

بستن طريقت است بلى من اوفى

بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ

سوم عهد بستن حقيقت است

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ

وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْ اُوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَ

اِيَّايَ فَارْهَبُوْنَ وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ

اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُوْلًا چهارم

عهد بستن معرفت است

وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ذٰلِكُمْ وَصّٰكُمْ
بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ وَاَنَّ هٰذَا
صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ذٰلِكُمْ
وَصّٰكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝

پنجم عهد لستن محبت نهت الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ
بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ وَ
الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖ اَنْ
يُوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ
سُوْٓءَ الْحِسَابِ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ
رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى
الدَّارِ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
محبت الا اللّٰه نام دارد بيد اللّٰه
دست الدست و پیغمبر خدا گواه
وملائکه خدا ضامن وَالَّذِي
جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولٰئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ
صدق آمد در دل طالب شد قال

النبی مرشد پیاله حل شد چند
روزی گمگشته بودیم در این
جهان خراب بی پر و بال الحال آمدیم
بر سر راه پیران و مرشدان و
دلیلان رسیدیم و لقمهٔ فقر و فاقه
را بر خود حلال کردانیدیم و خود را
در جمع قطار چهلتن رسانیدیم
بدینکه بدانند که هشت چیز را امید ۸
اول کلمه دویم شجره سیم ۳

سیم ریاضت چهارم

قناعت پنجم خلافت

ششم حکم کلام ربانی هفتم

کوچک بودن حقانی هشتم

دستار گفتار محمد مصطفی کلہ شجرہ

دستار بر سرخ خلافت ۵

هدایت فنا فی الله

قناعت ریاضت از

مصدر جلال بدو لفظ آهان

ندائی

برآمد بگوش جبرائیل علیه السلام

سه خرقه سه برقه سه جنذر

به بر بخدمت محمد مصطفی جبرئیل

عرض کرد آوردم نبی فرمود

پوشیدم ولی الله فرمود یا

رسول الله نظر بدید فقر نمائید

که خرقه و برقه و جنذر در جهان

امانت است صادقیست جلوه ها است

پادشاه لور که از عشق است

فرمودند حق است یا علی انکه
ذات احمد است انکه ذات
حیدر است انکه ذات هیجده
هزار عالم و ادم است آدم
تائب کن نوح شاکر کن
ایوب صابر کن ابراهیم
محب کن اسماعیل راضی کن
موسی عابد کن عیسی زاهد کن
مصطفی عارف کن نور دیده
قدرت کرامات عشق است
و

عشق در حجاب جمال مرشد گرفتن
واجب طالب گرفتن فرض است طالبان
پیاله کنند مرشدان خبر کنند
تا از درگاه حضرت حق سبحانه وتعالی
خوشنود گردند و خورسند شوند طبشا
انچه ارادت است پیغمبران خدا
میدانند که طالبان را چنین
تلقین کرده اند
قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا
اُنْزِلَ عَلٰی اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَاِسْمٰعِيْلَ

وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ
صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ
وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
نَصِيرًا

در بیان دوازده پیاله بفرموده
سلطان محمود پا طلع از پیران
واحد و مرشدان کامل جهته
طالبان صادق
است

اول پیاله قدرتست القدرة لله

تعالی وتقدس

در اول قدرت حق گشت ظاهر

وزان شد معرفت چون آب طاهر

دویم پیاله نوراست الله نور السموات

والارض

ز نور مشعل سر الهی

توانی دید در شب گاو و ماهی

سوم پیاله عقل است وما الحیوة

الدنیا الا لعب ولهو وللدار

اَلْاٰخِرَۃِ خَیْرٌ لِّلَّذِیْنَ یَتَّقُوْنَ اَفَلَا
تَعْقِلُوْن
نباشد عقد را زیب گلستان
تفاوت چیست در انسان و حیوان
چهارم پیاله عشق ہے اَلْعِشْقُ ثَابِتٌ
فِی قَلْبِ زُلیخَا مِنْ حُسْنِ یُوْسُفِ
ز نور عشق رحمانی شرر جست
به اخگر ارض را تقدیر ها بست
اَخگر
پنجم پیاله زمین ہے اَللّٰهُ الَّذِیْ
خَلَقَکُمْ مِنْ تُرَابٍ
زمین

زمین را قدر از ان کردید پیدا
کز ان شد آدم خاکی هویدا

ششم پیاله آسمان است

بسم الله الرحمن الرحیم

اِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ وَ اَذِنَتْ لِرَبِّهَا
وَحُقَّتْ سما ار فعتی کر است چاره
شود روزی که گردد پاره پاره

پیاله هفتم شریعت است یا اَیُّهَا الَّذِیْنَ
اٰمَنُوا اَطِیْعُوا اللّٰهَ وَ اَطِیْعُوا الرَّسُوْلَ وَ اُولِی
الْاَمْرِ مِنْكُمْ

فَاِنْ تنازعتم فی شیٔ فردوه اِلی اللّٰه

وَالرَّسُولِ اِنْ كنتم تؤمنونَ باللّٰهِ

وَاليومِ الاخرِ ذٰلِكَ خيرٌ واحسن

تأويلاً

شريعت كرنبودي انبيارا

طريقت كي رسيدي اوليارا

هشتم پيالۂ طريقت است رضي اللّٰه

عنهم ورضوا عنه ذٰلك لمن

خشي ربه

اصل

طريقت راست شد در منزل

رضارا با شريعت كركني وصل

بهم

نهم بیالد حقیقت ست وَلَا تَلْبِسُو
الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُو الْحَقَّ وَأَنتُمْ
تَعْلَمُونَ
مکُن حق را تو باطل کر که مردی
حقیقت کُن طلب کرَه نوردی
دهم بیالد معرفت است اَقِمِ الصَّلٰوةَ
وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ
عَزْمِ الْاُمُورِ
بامرش کر کمر بندی تو محکم
به بخشش مسکینی منع دو عالم

یازدهم پیاله موت ہمت اِنّا نحن
نحیِ الموتیٰ و نکتبُ ما قدّموا وآثارھم
وکلّ شیءٍ احصیناہ فی اِمامٍ
مبین
زفانی میتوانی کشت احیا
ز احیا میرہی از شر یقینی
دوازدهم پیاله پیر و مرشد ہمت
وجہ اللّٰہ گواہ جبرائیل شاہد
چہاردہ وعدہ مخاطب واحد
وجہ اللّٰہ علی عشر۔۔۔ علی ھو
کلّ شیءٍ ھالکٌ اِلّا
وجھہٗ

بِسمِ اللّٰہِ الرَّحمٰنِ الرَّحِیمْ
اِنَّآ اَعطَینٰکَ الکَوثَر
فَصَلِّ لِرَبِّکَ وَانحَر اِنَّ
شَانِئَکَ هُوَالاَبتَر
بنوش از دست مُرشد شربت آب
که تا ایمن بگردی از تب و تاب

بِسمِ اللّٰہِ الرَّحمٰنِ الرَّحِیم
اِنَّآ اَعطَینٰکَ الکَوثَر فَصَلِّ لِرَبِّکَ
وَانحَر اِنَّ شَانِئَکَ هُوَ الاَبتَر
بنوش از دست مرشد شربت آب
که تا ایمن بگردی از تب و تاب

إِنَّ الأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ
كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا عَيْنًا
يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

بیان خاکنامه

خاک پاکست پاکی از خاک است
آدم از خاک و نور از افلاک است
آدم از خاک چون هویدا شد
در دریای عشق پیدا شد
امر شد از خدای رب جلیل

تا رود سوی خاک عزرائیل

چهار قبضه ز خاک بُرداُرد

آرد اُو را بدُوست بسپارد

قبضهٔ از یمین و هم ز یسار

از شمال و جنوب هم بُرد آد

قبضه هایش چهار در هم بُود

آخرینش یکی اضافه نمُود

امر شُد از خدا بیک هاتف

که ز مابین مکه و طائف

واحد الالف قبضه ها بشمار
زود روا امر حق بجای بیار
گر تو داری خبر ز خاک وحید
در جهان آمده بخود چه پدید
دید از نور پنج آل عبا
همه از ذات حق شده پیدا
خاکساران پاک طینت را
طالب فقر ترک زینت را
خاکساران کوی عرفانی
طالب فقر شاه مردانی
فقر اول

فقر اول محمدؐ عربی

دیگری از علی و آل علی ۱۲

هر که درویش شد بامر خدا

شد مرید او لسید والا

چهار پیرند اصل این فقراء

گشته اند خاک راه فنا

بعد شهباز و شاه شکر گنج

ذات باب الحوایست پیر و گنج

پیر و شه جمال گنج روان (۲)

هست سید جلال عالیشان

چهلتنان این بود اگر دانی
کشته عارف بدوست قربانی
معنی خاک نامه را گویم
در طریق وفا همی جویم
خاکرا چون سه خصلت از تی ست
این علامت ز طالبان علی است
الف قد ز نور پاک آمد
زان سبب رتبه اش ز خاک آمد
امر شد چون بکاف کرمنا
به بنی آدم از ره تقوی

انچه

آنچه دارد وجود در موجود
از جماد و نبات و بود و نبود
در کف پای عارفان شو خاک
تا شود منزل تو در افلاک
معنیش این بود تمام وجود
مشت خاکی که آفرید معبود
پاک شو پاک اصد طینت پاک
تا شود منزل تو در افلاک
خاک شو خاک تا بروید گل
که بجز خاک نیست مظهر گل

همه

همه از خاک گشته ایم حاصد
باز بر خاک میشویم واصد
این شد اثبات خاک نامهٔ ما
روش ملک جد الیها
این شد اثبات خاک ای ناطق
که بیان کرده این زمان صادق
يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ
وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا
مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

در بیان نسب نامه و شجره فقریه

مخفی نماند که جناب سرو علیشاه
طالب شاه ملک سلوک حضرت
آقای حاج بهار علیشاه ان جناب
طالب قطار علیشاه ان جناب
طالب خوشحال علیشاه ان جناب
طالب حاج بحر علیشاه ان جناب
طالب طالب علیشاه رشتی ان
جناب طالب ببر علیشاه اُن
جناب طالب کرم علیشاه ان جناب
طالب عُلام علیشاه

غلامعلیشاه طالب محبت علیشاه
ان جناب طالب خوشحال علی
شاه ان جناب طالب گنگر علیشاه
ان جناب طالب محبت علیشاه
اُن جناب طالب میاه خاکی اُن
جناب طالب مخدوم جانی
اُن جناب طالب دوده مرد حقانی
اُن جناب طالب حضرت نور جهان
ان جناب طالب نور کلان شاه
ان جناب طالب سُرخعلیشاه
ان جناب طالب سوخته علیشاه
اُن

ان جناب طالب حیدر علیشاه
ان جناب طالب بهار علیشاه
ان جناب طالب داد علیشاه
ان جناب طالب گنج علیشاه آ
ان جناب طالب مقصود علیشاه
ان جناب طالب حضرت پیر
شیر امیر حضرت شاه سلطان
سید جلال الدین حیدر
جناب طالب حضرت شاه ج
جمال چهر سرپوش ان جناب

طالب شاه جمال مجرد ان جناب

طالب شاه ابراهیم کرمیری

ان جناب طالب شاه عبد الله

کاف ان جناب طالب چراغ علی

شاه ان جناب طالب دوست

علیشاه ان جناب طالب کلک

علیشاه ان جناب طالب قادر

علیشاه ان جناب طالب اسرار

علیشاه ان جناب طالب پاک

علیشاه ان جناب طالب تاج

علیشاه

ان جناب طالب بندہ علیشاہ
ان جناب طالب رفاقت علیشاہ
ان جناب طالب برقعلیشاہ
اُن جناب طالب میر ملنگ زنجیرپا
اُن جناب طالب سلطان قاہر علی
شاہ ان جناب طالب دده
رُوشنعلیشاہ ان جناب طالب
سلطان محمود پاطا ان جناب
طالب حضرت مولی الموالی علی
ابن ابیطالب صلوات اللہ علیہ

دربیان چهلیک کلام دلیلی

٣	٢	١
حلم	علم	توبه
٦	٥	٤
تسلیمی	زهد	عقل
٩	٨	٧
مخالفت بالنفس	عبادت	قناعت
١٢	١١	١٠
فکر	صفا	ذکر
١٥	١٤	١٣
صبر	توکل	تقوی
١٨	١٧	١٦
عشق پیر	رضا	فنا
٢١	٢٠	١٩
رجا	خلق خوش	شکر

۲۲ اعتقاد نیک	۲۳ اخلاص	۲۴ تواضع
۲۵ اخلاق	۲۶ شوق	۲۷ رحمت
۲۸ خوف	۲۹ مهربانی	۳۰ لطف
۳۱ هدایت	۳۲ استغفار	۳۳ عظمت
۳۴ خصوصیت	۳۵ دیانت	۳۶ حکمت
۳۷ چالاکی	۳۸ محبت	۳۹ فضیلت
۴۰ شب زنده داری		۴۱ بحق واصل شدن

در بیان هشت کلام پیر دیگر

بیا بعزت

بنشین بحرمت

بگو بحکمت

کمر ببند بخدمت

برو بهمت

زهر نوش باش

ستر پوش باش (ستر پوش)

خاموش باش

رساله پیاله خورد کی تا این مقام

باشد

در بیان اوراد موظفه و
دستور باطنیه

ابتداء در صورت امکان اکثر
اوقات با وضو باشد فرائض را اول
وقت ادا نماید بعد از هر نماز بخواند
محمدیه یازده مرتبه و پر از آن
بخواند تسبیح حضرت زهراء سلام الله
علیها و هر صباح یازده مرتبه
بخواند یونسیه را و بذکر دائم هم
مشغول باشد

در بیان ثبوت کفنی

قصه گویم برای این کفن
باشد از مال فقیران کهن
این کفن از شاه دالاهو رسید
این کفن از طهر او آمد پدید
تا که او مولای درویشان بود
این کفن از نیک اندیشان بود
شاه مردان ساقی روز جزا
او کفن آماده کرد از طهر ما
تا که درویشان صاحب معرفت

این

این کفن پوشند بهر آخرت
آخرت ماوای درویشان بود
آخرت سرمایه ایشان بود
هرکه قدر این کفن داند بهر
او بود در دو جهان چون ماه بدر
این کفن پوشان راه شاهدین
مدح خوانند از کهین و از مهین
صادقا بهر کفن گفتن چنین
عبرتی کن بهر خود یکدم ببین
زانکه دنیا را نباشد اعتبار

اونكيرد باكسيپ بكيدم قرآن

قُل اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّار

عِندَ اللهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ

النَّاسِ فَتَمَنَّوا المَوْتَ اِنْ كُنتُمْ

صَادِقِين

اللهم حول حاجتي ومراداتي من طرف

هذا الفقير برحمتك يا ارحم الراحمين

در بیان چهار ضرب طریق

در صفات فقر ارباب طریق بشنو از من تا که گویم ای رفیق

سالکان راه پیران کهن گفته‌اند ارباب معنی این سخن

پیشوایان رهٔ ارباب دین آنکه بودند اهل فقر از الیقین

از تراش ضربهٔ اثباه او در صفا معنی و آیات او

دانکه اندر ضرب اهل تراش چهار ضرب است پنهانی نه فاش

در بیان چون داده حق بنموده اند هر یکی را فقر فرموده اند

اول از ریش و سبیل انگه ز سر بعد ازان ابروست اهل نظر

ضرب سر اول بود ان مقتدا دل ز مهر دنیوی کردن رها

75

86

95

97

102

103

104

112

120

128

129

137

138

139

143

146

147

153

مولى الموالى

ثابت قدمش

و الى الله ترجع الأمور

فقراء حقه [illegible]

بود محبت

[illegible]

ذى قعدة الحرام قلمى كرديد

بسم الله الرحمن الرحیم

بر جمیع فقرآء الی الله مخفی و پوشیده نماناد

که جناب سرو علی شاه از فقرآء این جناب

پیاله فقر الله محمد علی ع نوشیده و لنک

پاک چهل تن پوشیده حضرت مولی الموالی ع

علیه الصلوة والسلام مبارک و ثابت قدمش

فرماید بصراط مستقیم و الی الله ترجع الا

مور و فقرآء حقه حق کفتکوئی با و

نداشته باشند مگر محبت ان کنتم تحبو

ن الله فاتبعونی یحببکم الله

محبت مقام آگهی بود محبت به از پادشاهی بود

شنبه ۹ ذی قعدة الحرام قلمی گردید

خادم الفقرآء حاج بهار علی

۱۳۵۱

157

فهرست

قادس اثیر عمی بغدادی که از خلفای

حسین منصور بود از شیخ خود سوال نمود که مرید

کیست حسین جواب داد که آن بدانندی یا دل قصد

الی الله سبحانه و تعالی فلا الوجی حتی یصل یعنی

مرید آن است که نخست نشان قصد خود اله تعالی را است

تا کجی نرسد به ... مجلس ... دارد عید بود

هر که نام حکم کویند اسم ضحاک ده اکر بدوند یعنی خداوند ده

۱ قصر الطاقه ۲ آفة الحیا ۳ ... روز ... کثرة الاکل ... نحوه ... مودور

نظم ... تعجیل ... دراهو ... بلا ... ۹ ... ۱۰ ... دلی